

[Formanden.]

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter.

8) Tredje behandling af:

Forslag til lov om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om beskæftigelse og uddannelse af unge.

10) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløhedsforsikring m. v. (Om bortfald af understøttelsesret i visse tilfælde for unge arbejdsløse).

Mødet hævet kl. 11⁵⁵.

101. møde.

Onsdag den 11. maj kl. 13³⁰.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg, lov om folkeforsikring, lov om pension og hjælp til enker m. fl. og lov om en særlig ydelse til enlige mødre. (Vedrørende adgang til forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag m. v.).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Bomholt): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om offentlig

forsorg, lov om folkeforsikring, lov om pension og hjælp til enker m. fl. og lov om en særlig ydelse til enlige mødre. (Vedrørende adgang til forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag m. v.). Hovedændringen går ud på en forhøjelse af de indtægtsgrænser, som efter forsorgsloven er fastsat for adgangen til forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag. Ændringerne i de øvrige love er konsekvenser af dette forslag og er af teknisk karakter.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt — spørgsmålet har jo også tidligere været genstand for drøftelse her i tinget — har størrelsen af de gældende indtægtsgrænser været genstand for kritik fra forskellig side. Det er hævdet, at disse indtægtsgrænser er for lave, idet de udelukker forsørgere — og i praksis drejer det sig jo mest om enlige kvinder — med relativt beskedne indtægter fra at få bidraget udbetalt fra det offentlige og derved vanskeliggør det for dem at klare børnenes forsørgelse. Ganske vist har de krav på at få bidraget betalt af den bidragsskyldige barnefader eller forhenværende ægtefælle, og dette sker naturligvis også i vidt omfang, men betalingen foregår ofte særdeles langsommeligt, eventuelt i form af mindre afdrag og måske endda først efter politiets mellemkomst. Det er indlysende, at en sådan betalingsform kan være til stor gene for moderen, og at det vil være langt mere værdifuldt såvel for hende som for børnene at have sikkerhed for, at det stiplede bidrag virkelig kan ventes betalt ved forfaldstid.

En forhøjelse af indtægtsgrænserne vil ikke belaste det offentlige med en udgift svarende til den forøgede forskudsvis udbetaling. Principielt er der kun tale om, at det offentlige udlægger bidraget, idet man derefter og med betydelig effekt søger dette inddrevet hos de bidragsskyldige. Når det offentlige således har mulighed for at indkassere en væsentlig del af bidragene, må det forekomme rimeligt, at man gennem forskudsvis udlæg fritager de enlige forsørgere — bortset fra de højere indtægtsgrupper — for de besværligheder og ulemper, som er forbundet med den private inddrivelse.

Ud fra disse hensyn har regeringen ment at kunne foreslå en forhøjelse af indtægts-